

Mevlid Kandili (Yeni)

Gönderen Kadir Hatipoglu - Aralık 17 2015 03:00:00

 لَقَدْ
كَانَ لَكُمْ
فِي رَسُولِ
اللَّهِ
أُسْوَةٌحَسَ
نَةٌ لِّمَن
كَانَ
يَرْجُو
اللَّهَ
وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ
وَذَكَرَ
اللَّهَ
كَثِيراً:

 MEALİ :
“Andolsun, Allah’ın Resulünde sizin için, Allah’a ve âhiret
gününe kavu¨mayı umanlar için ve Allah’ı çok ananlar için
güzeli bir örnek vardır.” (AHZAB SURESİ – 21. AYET)
 02.01.2015 Cuma akşamı Mevlid Kandili, yani sevgili Peygamberimiz Hz.
Muhammed (SAV)’in, ay takvimine göre doğduğu gecedir.
 Hz. Peygamber (SAV), kameri aylardan Rabiül-evvel ayının on
ikinci Pazartesi gecesi Mekke’de dünyaya gelmiştir. Milâdîtakvime
göre ise bu, 571 yılı Nisan ayının yirmisine rastlamaktadır.
Yeryüzünde önemli gelişmelere sebep olan, insanların gönlüne
ferahlık, düşüncelere berraklı kazandıran bu kutlu doğum, insanlık tarihinin en
önemli olaylarından biridir. Çünkü onun dünyaya geldiği devrede,
dünyanın üstünü kalın siyah bulutlar kaplamıştı. İnsanlar her
türlü değer ölçülerini yitirmiş, yollarını şaşırılmışlardı.
Küfür ve haksızlık gönülleri karartmış, Allah’a giden yoldan
uzaklaşmıştır. Sosyal hayat bozulmuş, ahlâk tamamen kokuşmuştu. Kadınlar esir
muamelesi görüyor, bir eşya gibi alınıp satılıyor, kız çocukları acımasızca diri
diri toprağa gömülüyordu. Dünyada insanın en muhtaç olduğu şey
olan huzur, sükûn, can ve mal güvenliği kalkmış gibiydi. Dünyanın
birçok köşeleri kanlı boğuşmalara sahne oluyordu. Cihanın ıslahı bir peygamberin
gönderilmesine muhtaçtı. Bütün dünya, karanlıklar içinde, bu
kurtarıcının gelmesini dört gözle bekliyordu. İşte
peygamberimiz Hz. Muhammed (SAV), böyle bir zamanda dünyaya gelmişti.
Bu gecenin sabahı gerçekten de feyzli bir sabahı. İnsanlık için yepyeni bir
gün doğmuş, aydınlık bir devir açilmiştir. Bir fazilet güneşi ve hidayet meşalesi
olan sevgili Peygamberimiz (SAV)’in gönderilişi, Yüce Allah’ın
bütün insanlara en büyük nimetlerinden birisidir.
 Bu hususta Kur’an-ı Kerim şöyle buyurmuştur:
لَقَدْ مَنَّ
اللّهُ عَلَى

الْمُؤمِنِينَ إِذْ بَعَثَفِيهِمْ
رَسُولاً
مِّنْ
أَنفُسِهِمْ
يَتْلُو
عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ
وَيُزَكِّيهِمْ
وَيُعَلِّمُهُ
الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ
َ وَإِن
كَانُواْ مِن
قَبْلُ لَفِي
ضَلالٍ
مُّبِينٍ:
 “ıçlerinden, kendilerine Allah’ın ayetlerini
okuyan, kendilerini temizleyen, kendilerine kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber
göndermekle Allah, mü’minlere büyük bir Iüufta bulunmuştur.
Hâlbuki onlar önceleri apaçık bir sapıklık içindeydiler.”
(ALİ-İMRAÑ SURESİ – 164. AYET) Kur’an-ı Kerim’in
ifadesiyle O âlemelerin Rabbinden:
وَمَا
أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
رَحْمَةً
لِّلْعَالَمِينَ: “Âlemelere rahmet
olarak gönderildi.” (ENBÎYA SURESİ – 107. AYET)
 Asırlara sığmayacak inkılâpları birkaç sene
içerisinde gerçekleştirdi. Arabistan yarımadasında abideleşen zulüm
çok kısa sürede yıkıldı. Evlâtlarını diri diri toprağa gömen babalar,
O’na (SAV) ve getirdiği prensiplere iman ettikten sonra mükemmelleştiler,
dünyaya insanlık, adalet ve medeniyet rehberi olacak hale geldiler. Ününlü şairler,
O’nun (SAV) getirdiği Kur’an’in önünde ihtiram durdu.
Hükümdarlar O’na (SAV) hizmetkâr olmak istediler.
 İnsanlar O’nun (SAV) tek emriyle, köküyüzlerce yıl derinde olan alışkanlıklarını bıraktı. Bir zamanlar üç kuruş menfaati
uğruna cinayet işleyenler O’nun (SAV) talimatıyla mallarını fakire sadaka verdiler.
 O (SAV), zengini fakirin yardımına koşturnu. O (SAV), ruhları
koşturnu. Düşman toplulukları, kan kardeşliğinden daha güçlü, daha sıcak
duygularla birleştirdi. Ve O (SAV), yirminci asır insanının yüzülda yerlestiremediği hakkı,
hukuku, adaleti, hürriyeti, demokrasiyi ve insan haklarını bir solukta yerleştirdi.
Böyelce cehalet asrı bir saadet asrı olup, çıktı. Nihayet asır, asırlara taştı. Ve O

(SAV), çağlar ötesiyle kucaklaştı. Tarık bin Ziyad’lar, Selahaddin Eyyûbi’ler, Celaleddin Harzemşah’lar, Alparslan’lar, Gazi Osman’lar, Fatih’ler, Selim’ler, Süleyman’lar, Akşemseddin’ler, Güranî’ler, Geylâni’ler, Gazâ*î’ler, Mevlâna’lar, Yunus’lar, Uluğ Bey’ler; O’(SAV)’nun sevdasıyla yanıp, sevda yolunda ebedîleştiler. Yol üstündeki bağılardan kopardıkları üzüm salkımlarının yerine altın bağlayan ordunun ilham kaynağı oydu. Fatih’e, İstanbul’u fethettiren, cehdi aşışayan O’ydu (SAV). Adetlerini ve alışkanlıklarını muhafaza etmekte son derece tutucu, son derece fanatik, son derece egoist ve menfaatperest bir toplumdu, atalarından tevarüs ettiklerini amansız bir katılıkta sürdüren, çocuklarını canlı canlı gömerken bile ruhunda kü*çücük bir rikkat titreşimi meydana gelmeyen insanları gergef gibi işledi ve kısa zamanda vahşetten medeniyete ulaştırip, Endülüs yoluyla Avrupa’ya muallim eyledi. Katı kalpli insanlar, O’nunla (SAV) ve getirdikleriyle tanışınca, karıncayı incitmekten dahi çekinir oldular. Geleneklerinden ve putlarından bir sözle koptular. Şahsî*çikarı için başkalarının hukukunu çiğnemekte bir beis görmeyenler, O nura muhatap olduktan sonra yalnız insanların değil, hayvanların hakkını-hukukunu bile gözettiler. Bütün servetlerini Allah yolunda sebil ettiler.

 Zengin fakirin, hür kölenin, gü*çlüzayıfın, erkek kadının, çocuğun himayecisi oldu. Zulmün yerini hak, hukuk, adalet; istibdadın yerini hürriyet, yalanın yerini doğruluk, ahlâksızlığın yerini iffet, menfaatin yerini yardımlaşma aldı. Böylece hayat, mücadeleden ibaret sayılmaktan kurtulup bir muavenet haline geldi. Kadının insandan sayılmadığı bir toplumda kadın hakları doğdu. O kadına nasıl davranışması gerektiğini bütün hayatıla örnekledi. O(SAV), her devrin insanına hem önder hem de örnek oldu. Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (SAV), kendisinden önceki peygamberler gibi sadece bir kavme veya millete değil, bütün insanlığa peygamber olarak gönderilmiştir. O’nun (SAV) diğer peygamberlerden en farklı yönlerinden birisi budur.

Kur’an-ı Kerim şöyle buyurur: وَمَاأَرْسَلْنَاكَ إِلَّاكَافَّةًلِّلنَّاسِبَشِيراًوَنَذِيراًوَلَكِنَّأَكْثَرَالنَّايَعْلَمُونَ; “(Ey Muhammed!) Biz seni bütün insanlara ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik; fakat insanların çoğu bilmezler.” (SEBE SURESİ – 28. AYET) İnsanlığın her zaman ve mekânda Hz. Peygamber (SAV)’in tebliğ ettiği ilâhî mesaja ve bu mesajın hayata geçirilmiş şekli olan onun sünnetine ihtiyacı vardır. Doğum yıldömünde, O’n (SAV) anarken akla gelmesi gereken ilk şey, O’nun (SAV), Kur’an-ı Kerim’de övülmüş olan yüksek ahlâkıdır:

وَإِنَّكَ
لَعَلى
خُلُقٍ
عَظِيمٍ:
 “(Ey Muhammed) Şüphesiz sen büyük bir ahlak
üzeresin.” (KALEM SURESİ – 4. AYET)
 O’nu (SAV), Yüce Allah terbiye ettiği için bir
insanda bulunması düşünülebilen güzel huyların hepsi O’nda (SAV)
toplantıtı. Ahlâkının güzelliğini O’na (SAV) inanmayanlar bile takdir ediyordu.
Kur’an-ı Kerim, Peygamberimiz Hz. Muhammed (SAV)’in inananlar için en
güzel örnek olduğunu bildirmekte ve bu hususta şöyle buyurmaktadır:
لَقَدْ كَانَ
لَكُمْ فِي
رَسُولِ
اللَّهِ
أُسْوَةٌحَسَ
نَةٌ لِّمَن
كَانَ
يَرْجُو
اللَّهَ
وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ
وَذَكَرَ
اللَّهَ
كَثِيراً:
 “Andolsun, Allah’in Resulünde sizin için,
Allah’a ve âhiret gününe kavuşmayı umanlar için ve Allah’i
çok ananlar için güzel bir örnek vardır.” (AHZAB SURESİ –
21. AYET) O’nu (SAV) örnek almak,
Kur’an’a uymaktır. Çünkü Hz. Aişe (RA)’nın ifadesiyle
O’nun (SAV) ahlâkı Kur’an’dı.
Âlemelere rahmet olarak gönlerinden muazzez Peygamberimiz (SAV)’in,
doğumunu anarken, yalnız mevlid okumak, ilâhîler söylemek ve kandil simidi
dağıtmak yeterli değildir. O (SAV)’nun doğumunu anmaktan asıl maksat, evrensel olan
risâletini yüksek ahlâkını, faziletini, adalet ve doğruluğunu hatırlamak ve bunları
hayatımızda uygulama azmini tazelemektir. Yüce Allah’in sevgisine, hoşnutluğuna
ve bağışlamasına ermenin yegâne yolu, Peygamberimiz (SAV)’in yolundan gitmektir.
Bu konuda Kur’an-ı Kerim şöyle buyurur: قُلْ
إِن كُنتُمْ
تُحِبُّونَ
اللّهَ
فَاتَّبِعُونِي
يُحْبِبْكُمِ
اللّهُ
وَيَغْفِرْ
لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ

وَاللّهُ
غَفُورٌ
رَّحِيمٌ: &nbsnbsp;
&nbsnbsp;&nbsnbsp;&nbsnbsp;“(Ey Muhammed!) De ki: Allah’ı seviyorsanız bana
uyunuz ki, Allah da sizi sevsin ve gümüşnahalarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve
esirgeyicidir.” (ALİ-İMRAÑ SURESİ – 31.&nbsnbsp;AYET)
&nbsnbsp;&nbsnbsp;&nbsnbsp;&nbsnbsp;Bu ayette de belirtildiği gibi, Allah’ı hoşnut etmek,
O’nun Peygamberi (SAV)’e uymak ve O’nu (SAV) örnek almakla
Mevlid Kandilini tebrik eder, cennet vatanımızın saadetine, necip milletimizin birlik ve
beraberliğine ve insanların için hayırlara vesile olmasını Cenâb-i
Hak’tan niyaz ederim. &nbsnbsp; KAYNAK : DİYANET AYLIK DERGİ

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)